PLAN OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZO-EDUKACYJNY

KLUB DZIECIĘCY MY TEDDY BEAR

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny (OWE) klubu został opracowany w oparciu o Konwencję o prawach dziecka i respektuje prawa każdego dziecka do godności, bezpieczeństwa, rozwoju, wyrażania własnych potrzeb oraz bycia wysłuchanym.

W realizacji codziennych działań placówka zapewnia w szczególności:

- prawo dziecka do opieki, bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
- prawo do niedyskryminacji, tożsamości, uczestnictwa w decyzjach, swobodnej wypowiedzi,
- prawo do indywidualnego tempa rozwoju i poszanowania potrzeb,
- prawo do swobodnej ekspresji emocji i komunikowania się,
- prawo do zabawy jako podstawowej formy aktywności i uczenia się,
- prawo do szacunku, akceptacji i ochrony przed wszelkimi formami przemocy,
- prawo do budowania relacji społecznych,
- prawo do odpoczynku i poczucia bezpieczeństwa emocjonalnego.

Realizacja powyższych praw odbywa się poprzez planowane działania opiekuńcze, wychowawcze i edukacyjne opisane w dalszej części niniejszego dokumentu, a także organizacje przestrzeni w placówce, współprace z rodzicami oraz praktyki dokumentacyjne. Personel klubu dziecięcego działa zgodnie z zasadą podmiotowego traktowania dziecka, aktywnego słuchania oraz reagowania na jego potrzeby rozwojowe.

Ad. 1) Cele opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne

CELE OGÓLNE:

– Stworzenie optymalnych warunków pobytu dzieciom przez organizację codziennej opieki zapewniającej respektowanie praw zawartych w Konwencji o prawach dziecka i spełnianie podstawowych potrzeb życiowych – fizjologicznych, potrzeby bezpieczeństwa, potrzeby uwagi i szacunku;

– Stworzenie warunków pobytu wspierających rozwój umiejętności samoregulacji i samodzielności dzieci w zakresie samoobsługi oraz w kontaktach społecznych;

– Wspieranie rozwoju poznawczego, twórczego, umiejętności komunikacji oraz sprawności fizycznej przez stworzenie środowiska edukacyjnego umożliwiającego pełen i harmonijny rozwój.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

są realizowane w codziennej pracy instytucji i umożliwiają rozwój wiedzy, umiejętności i dyspozycji dzieci.

– kształtowanie samodzielności, poczucia świadomości ciała;

– kształtowanie świadomości i umiejętności regulowania własnych potrzeb;

– rozwój sprawności fizycznej, koordynacji ruchowej, integralności sensorycznej;

– kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji u siebie i innych osób, samoregulacji emocjonalnej;

– kształtowanie tożsamości, poczucia odrębności, świadomości własnego „ja", świadomości swoich potrzeb;

– kształtowanie uważności na inne dzieci i ich potrzeby;

– kształtowanie gotowości do porozumiewania się, umiejętności komunikacyjnych i językowych;

– kształtowanie gotowości do poznawania świata, ciekawości, wytrwałości;

– rozwój umiejętności utrzymywania wspólnego pola zainteresowania i uwagi;

– rozwijanie i poszerzanie wiedzy i rozumienia otaczającego świata.

Ad. 2) Metody opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne

1| Relacje z dziećmi

Opiekunki tworzą responsywne i wzajemne relacje z dziećmi oparte na szacunku. Dbają o ciepłą i domową atmosferę w placówce, pełniąc funkcję łącznika między placówką a domem. Placówka stara się, żeby dziećmi zajmowały się te same osoby, ponieważ sprzyja to rozwijaniu bezpiecznych relacji między małą grupą dzieci a opiekunką.

2| Ścisła współpraca z rodzicami

Aby rozwijać nabywanie doświadczeń przez dzieci, personel musi współpracować z rodzicami. Ta współpraca tworzy ramy do pogłębiania relacji, wspiera ciągłość opieki i zapewnia dzieciom stabilność.

3| Aktywne słuchanie

Komunikacja opiekunek z dziećmi uwzględnia aktywne słuchanie, które przejawia się poprzez komentowanie zaobserwowanych działań dziecka, wyrażanie zainteresowania działaniami dziecka.

4| Włączanie się do zabawy/aktywności dzieci

Opiekunowie włączają się do zabawy/aktywności dzieci, gdy dzieci tego potrzebują, lub wyłączają się, jeśli ich obecność nie jest niezbędna. Opiekunowie są w pobliżu dzieci podczas eksploracji środowiska.

5| Dostarczanie materiałów, przedmiotów i narzędzi

Rolą opiekuna jest dostarczanie dzieciom materiałów, przedmiotów czy narzędzi, któ re mogą rozwijać i wzbogacać aktywności i zabawy dzieci. Na przykład gdy dziecko bawi się wodą, przelewając ją z kubeczka do kubeczka, opiekun może dodać lejek, łyżki i butelkę, może też zacząć bawić się równolegle tymi przedmiotami, tak by dziecko mogło obserwować jego działania. Nie ponagla dziecka do użycia nowych materiałów, to dziecko samo decyduje, kiedy i jak je wykorzysta.

6| Pomaganie dzieciom w zrozumieniu świata

Opiekunki mówią na głos, jak działa to, co robią dzieci, jakie są obserwowane zależ ności, łączą przyczyny i skutki, pokazują dzieciom chronologię wydarzeń, przewidują wydarzenia.

Ad. 3) Harmonogram obejmujący stałe i zmienne elementy dnia

7:00 – ok. 8:30 – Schodzenie się dzieci, powitania indywidualne i grupowe, swobodne zabawy w strefach zainteresowań

ok. 8:30 – 9:00 – Czynności higieniczne. Śniadanie

9:00 – 11:00 – Zabawy na świeżym powietrzu lub spacer * / Zabawa swobodna oraz aktywności inicjowane przez personel /

11:00 – ok. 11:30 – Czynności higieniczne. Obiad(drugie danie)

ok. 11:30 – ok. 12:00 – Przygotowanie do odpoczynku

ok. 12:00 – 14:00 – Odpoczynek / drzemka

14:00 – 14:30 – Czynności higieniczne. Obiad (zupa) oraz podwieczorek

14:30 – 14:45 Czynności higieniczne

ok. 15:00 – 15:30 – Aktywności dowolne i edukacyjne

15:30 – 17:00 – zabawa swobodna, pożegnania i rozchodzenie się dzieci do domów

* w przypadku złych warunków atmosferycznych wyjście na dwór można przesunąć na popołudnie. W wyjątkowych sytuacjach związanych z wysokim poziomem smogu lub niedogodnymi warunkami atmosferycznymi dzieciom proponuje się inne aktywności.

Ad. 4) Planowane aktywności

1| Umożliwiające dzieciom podejmowanie decyzji w sprawach ich dotyczących i wspierające samodzielność dzieci. Personel:

- umożliwia dzieciom podejmowanie różnych ról (np. poprzez wyznaczanie w najstarszej grupie dyżurnego pomagającego w rozdawaniu sztućców);
- zostawia *dziecku* czas na samodzielnie wykonanie jakiejś czynności, np. przy ubieraniu się, sprzątaniu, łączeniu puzzli lub aranżacji miejsca zabawy;
- stwarza dzieciom możliwości pomagania innym dzieciom;
- wspiera samodzielne rozwiązywanie konfliktów między dziećmi i udziela wsparcia w rozwiązywaniu konfliktów, jeśli same nie potrafią znaleźć rozwiązania problemu (uwaga: wskazane jest, aby osoby z personelu miały wspólną strategię wspierania dzieci w sytuacjach konfliktowych);
- umożliwia dzieciom podejmowanie decyzji i wybieranie zgodnie z ich możliwościami rozwojowymi.

2| Rozmowy z dziećmi

- utrzymywanie konwersacji z dzieckiem przez wymianę: słuchanie–mówienie–słuchanie;
- wykorzystywanie każdej sytuacji w ciągu dnia do prowadzenia rozmów z dziećmi (niezależnie od tego, czy jest to zabawa kierowana, czy posiłek, czy mycie rąk, ubieranie się przed spacerem itp.);

- angażowanie dziecka w słowną interakcję opartą zarówno na wspólnie dzielonym doświadczeniu, jak i osobistych doświadczeniach dziecka

3| Komunikowanie się dzieci ze sobą oraz personelem

- stwarzanie sytuacji, w których dzieci mogą bawić się ze sobą i rozmawiać o tym, co robią;
- wspieranie komunikowania się dzieci ze sobą i z personelem (np. poprzez zabawy w telefon, w przyjęcie, w dom);
- rozmawianie z dziećmi na temat tego, co jest aktualnie przedmiotem ich uwagi;
- dawanie wskazówek dzieciom ułatwiających komunikację („Możesz powiedzieć, żeby...”; „Możesz zapytać o...”)

4| Aktywny udział dzieci we wspólnym czytaniu, słuchaniu tekstów, utworów, książek

- wprowadzenie i kultywowanie zwyczaju codziennego czytania o określonej porze, codziennych zabaw ze śpiewem;
- wykorzystywanie rymowanek, piosenek do rozpoczynania, trwania i kończenia jakiejś czynności (np. piosenka na powitanie, piosenka o częściach ciała);
- opowiadanie dzieciom książek z obrazkami i dbanie o to, żeby dzieci mogły aktywnie w tym uczestniczyć, dotykając ich, komentując treść.

5| Zabawy angażujące zmysły wzroku, słuchu, węchu, dotyku, smaku. Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak:

- ścieżki sensoryczne – chodzenie na bosaka po trawie, piasku;
- zabawy wodą, błotem, piaskiem;
- malowanie rękami;
- słuchanie i wydawanie dźwięków;
- wąchanie naturalnych zapachów (warzyw, owoców, ziół, kwiatów);
- testowanie smaków;

6| Zabawy wspierające rozwój motoryki małej. Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak:

- zabawa klockami;
- wkładanie i wyjmowanie elementów z pojemników;
- wlewanie, przelewanie i wylewanie wody;
- przesypywanie kaszy za pomocą różnych narzędzi;
- zabawy papierem: chwytanie, darcie, składanie;
- malowanie farbami (palcami, pędzlami, stemplami);
- zabawa masami sensorycznymi (ciastoliną, plasteliną), lepienie, wałkowanie, krojenie, rwanie, łączenie;
- przyczepianie, odczepianie, zapinanie, odpinanie;
- włączanie przycisków;

7| Ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi. Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom aktywności, takie jak:

- chodzenie po śladzie;
- samodzielne jedzenie;
- malowanie;
- mycie rąk;
- ubieranie się (wkładanie i zdejmowanie prostych elementów garderoby);
- sprzątanie zabawek do pudeł;
- zabawy piłką: rzucanie, łapanie, turlanie;

8| Zabawy wspierające czucie głębokie oraz kształtujące schemat własnego ciała. Opiekun inicjuje i proponuje dzieciom zabawy, takie jak:

- turlanie się;
- huśtanie się;
- przeciskanie się przez tunel;
- otulanie się kocem;
- masowanie;
- naśladowanie ruchu;
- oglądanie się w lustrze;

9| Aktywności w zakresie dużej motoryki ze szczególnym uwzględnieniem zabaw na powietrzu:

- zabawy ruchowe na świeżym powietrzu wspierające rozwój koordynacji ruchowej, równowagi i orientacji w przestrzeni;
- spacery sensoryczno-ruchowe połączone z pokonywaniem naturalnych przeszkód (chodzenie po trawie, piasku, nierównej nawierzchni);
- zabawy z wykorzystaniem zjeżdżalni, bujaków, tuneli, piłek, jeździków;
- tory przeszkód rozwijające sprawność ogólną (czołganie, wspinanie, przechodzenie pod i nad przeszkodami);
- zabawy ruchowo-naśladowcze inspirowane ruchem zwierząt („skaczemy jak żabki", „idziemy jak misie");
- Zabawy z elementami rzutu i chwytu (toczenie, kopanie, przenoszenie piłek);
- Zabawy swobodne umożliwiające spontaniczną aktywność ruchową dzieci;
- Sezonowe aktywności na świeżym powietrzu (zabawy ze śniegiem, liśćmi, wodą, piaskiem);

Ad. 5) Działania personelu

1| Każdego dnia personel stwarza dzieciom warunki do odpoczynku w placówce w dwóch formach: odpoczynek na leżaczkach lub na dywanie.

2| Wspierające autonomię dziecka podczas czynności higienicznych. Personel:

- opisuje czynności higieniczne, jakie wykonuje razem z dzieckiem, żeby dziecko wiedziało, co będzie się z nim działo w kontakcie z dorosłym;
- informuje dziecko o zamiarze zmiany mu pieluszki i upewnia się, że dziecko rozumie jego intencje,

3| Wspierające samodzielność dziecka podczas posiłków. Personel:

- zaprasza starsze dzieci do wspólnego nakrywania do stołu i sprzątania po posiłku;
- daje dzieciom tyle czasu na posiłek, ile potrzebują;
- daje możliwość dzieciom własnego karmienia siebie.

4| Sposoby nawiązywania relacji z dziećmi dające im poczucie bezpieczeństwa. Personel:

- często znajduje się w fizycznej bliskości dzieci, siedząc obok nich na ich poziomie, np. na podłodze lub przy stole;
- odzwierciedla emocje dzieci, ich radość i entuzjazm oraz inne emocje. Stara się utrzymać pozytywne emocje w kontakcie z dziećmi, żartuje z nimi, uśmiecha się i śmieje, reaguje na interakcje z dziećmi w ciepły sposób;

- jest uważny na trudne momenty dzieci (zmęczenie, przestymulowanie) i wspiera je, aranżując zmiany w otoczeniu, dostosowując ton głosu i styl interakcji do sytuacji;
- pozwala dzieciom się przytulać i utrzymywać fizyczną bliskość w odpowiedzi na werbalne lub niewerbalne intencje dzieci

5| Sposoby reagowania werbalnie i niewerbalnie na zachowania dzieci. Personel:

- swobodnie dołącza do zabawy i aktywności z dziećmi lub oddala się, gdy dzieci go nie potrzebują;
- pozwala dzieciom na popełnianie błędów i zachęca do samodzielnego ich naprawiania/rozwiązywania problemów, jeżeli są na to gotowe;
- akceptuje wyrażanie emocji przez dzieci;
- okazuje szacunek dzieciom, wyrażając to również poprzez formy grzecznościowe: „dziękuję ci", „proszę".

6| Sposoby komunikowania dzieciom aktywności w ciągu dnia i zmian z tym związanych. Personel:

- uprzedza dziecko o działaniu, które będzie podejmowane z jego udziałem (np. zmiana pieluchy lub wycieranie nosa lub buzi), i czeka na jego odpowiedź (werbalną lub niewerbalną), żeby mieć pewność, że dziecko rozumie sytuację;
- przypomina dzieciom werbalnie lub niewerbalnie (gestem lub używając znaków graficznych) o następnym punkcie w planie dnia

7| Wspierające współpracę i komunikację dzieci w grupie. Personel:

- daje dzieciom wskazówki, jak ze sobą współpracować (np.: „Najpierw on, potem ty");
- pozostaje w pobliżu, gdy dzieci decydują, z kim chcą się bawić;
- podpowiada dziecku, jak może się zachować w konkretnej sytuacji, a nie mówi, czego ma nie robić (koncentruje się na pozytywnych komunikatach korygujących);
- wprowadza zasady funkcjonowania dzieci w grupie i wyjaśnia ich znaczenie.

8| Wspierające celebrowanie świąt i innych ważnych wydarzeń. Celebrowanie dotyczy spraw bliskich najmłodszym dzieciom, takich jak.:

- urodziny (personel ustala z rodzicami i wprowadza prosty zwyczaj/rytuał świętowania w grupie urodzin);
- Dzień Dziecka;
- Dzień Rodzica (Mamy / Taty)
- Dzień Babci i Dziadka;
- Dzień Misia;
- Dzień Chłopaka / Mężczyzn
- Dzień Dziewczynek / Kobiet

Personel:

- uzgadnia celebrowanie świąt o znaczeniu kulturowym czy religijnym z rodzicami;
- respektuje prawo dziecka do odmowy lub rezygnacji ze świętowania lub z fragmentu rytuału (np. przytulenia przez inne dzieci)

9| Zachęcające dzieci do wyrażania twórczej ekspresji w różnych formach:

- sfera muzyczna: śpiewanie, granie, wytwarzanie dźwięków, w tym z wykorzystywaniem głosu i dźwięków generowanych przez przedmioty, zjawiska, ciało, powtarzanie, modyfikowanie i tworzenie melodii, słuchanie dźwięków naturalnych i wytworzonych, słuchanie muzyki, piosenek;

- sfera plastyczna: malowanie, barwienie, rysowanie, stemplowanie, cięcie, darcie, naklejanie, komponowanie obrazów, komponowanie w przestrzeni trójwymiarowej, układanie, dekorowanie z wykorzystaniem różnorodnych materiałów;
- sfera ruchowa: ruch swobodny i spontaniczny, taniec swobodny, naśladowanie ruchów, tworzenie ruchów z wykorzystaniem swojego ciała i z rekwizytów, taniec do muzyki;
- sfera słowna: spontaniczne i swobodne zabawy własnym głosem – tworzenie własnych słów, wydawanie dźwięków naśladowczych, zmiana głosu, tworzenie rymów, mówienie wierszyków, zmienianie słów w znanych dziecku wierszykach;
- łączenie różnych rodzajów ekspresji: ruch swobodny do muzyki z wokalizą dziecka oraz jednoczesnym malowaniem wodą na chodniku (tworzeniem swobodnych linii)

10| Zachęcające dzieci do wyrażania twórczej ekspresji przez umożliwienie dzieciom wykorzystania różnorodnych materiałów:

- Zachęcanie dzieci do używania różnorodnych materiałów, takich jak: woda, piasek, błoto, trawa, liście, kamienie, zioła, warzywa, owoce, instrumenty, przedmioty wydające dźwięki, ubrania, materiały tekstylne, papier, przedmioty codziennego użytku.

11| Zachęcające dzieci do poznawania różnych wytworów kultury. Zapoznawanie dzieci z różnymi wytworami kultury poprzez:

- teatrzyki w wykonaniu opiekunów, rodziców lub zaproszonych artystów;
- słuchanie muzyki na żywo;
- słuchanie muzyki klasycznej;
- czytanie i oglądanie książek i albumów o wysokich walorach artystycznych (graficznie i językowo)

Ad. 6) Wskazówki metodyczne dla personelu

1| Sprzyjające rozwojowi u dzieci poczucia przynależności do grupy oraz zainteresowania innymi. Personel:

- aranżuje przestrzeń tak, żeby dzieci mogły widzieć, co robią inni, m.in. poprzez podział sali na kilka stref wyposażonych w zróżnicowane zabawki i materiały czy możliwość przekształcania sali w odpowiedzi na aktualne zainteresowania dzieci;
- celebruje rytuały codziennego przywitania i pożegnania; wspólnie realizowany plan dnia, z powtarzającymi się zabawami integrującymi dzieci;
- modeluje społeczne interakcje podczas zabaw z dziećmi, w których uczestniczy;
- wykorzystuje wiedzę o zainteresowaniach i temperamencie dzieci do angażowania ich we wspólne zabawy.

2| Sprzyjające poznawaniu i doświadczaniu otaczającego świata przez dzieci:

- umożliwianie dzieciom zabawy w kącikach tematycznych uzupełnianych nowymi materiałami, zabawkami, przedmiotami, zgodnie ze zmieniającymi się zainteresowaniami dzieci i ich aktualnymi potrzebami;
- rozwijanie zainteresowań dzieci przez dzielenie się pomysłami i pokazywanie nowych zastosowań istniejących materiałów, zabawek i pomocy edukacyjnych;
- dostosowanie czasu trwania zabaw do możliwości dzieci (zabawy trwają tak długo, jak długo dzieci są nimi zainteresowane);

- dostosowanie tematyki inicjowanych przez personel zabaw do aktualnych zainteresowań dzieci;
- zapewnianie dzieciom dostępu do materiałów wzbudzających ich ciekawość, do przedmiotów codziennego użytku oraz materiałów pochodzących z natury;
- umożliwianie dzieciom eksplorowania najbliższego otoczenia placówki i obserwowania zmian zachodzących w przyrodzie.

3| Wspierające u dzieci myślenie przyczynowo-skutkowe:

- opisywanie tego, co dziecko robi, co się dzieje z badanymi przez nie przedmiotami, materiałami;
- uruchamianie umiejętności skupienia na działaniu i przewidywania jego skutków (np.: „Pchnąłeś piłkę. Teraz turla się po podłodze. Ciekawe, gdzie się zatrzyma?");
- wykorzystywanie czynności dnia codziennego (takich jak: ubieranie, jedzenie, higiena) lub tworzenie sytuacji edukacyjnych, w których dziecko może: manipulować przedmiotami, materiałami; podejmować czynności odwracalne i nieodwracalne; robić doświadczenia; próbować nowych rozwiązań i sprawdzać ich skuteczność.

4| Wspierające u dzieci umiejętność obserwacji i doświadczania otaczającego świata:

- obserwowanie razem z dzieckiem lub dziećmi zjawisk, które przyciągają ich uwagę, i komentowanie tego (np.: „Widzę, że kapie woda z kranu, zakręcę go mocniej"; „Słyszę, że stukasz grzechotką w stół. To głośny dźwięk. Ja stukam grzechotką w dywan. To cichy dźwięk");
- okazywanie zaciekawienia i swojego zaangażowania w badanie, modelowanie postawy ciekawości, dociekliwości, zaangażowania w swoje działanie;
- pomaganie w rozumieniu tego, co dzieci robią i obserwują, przez opisywanie i wyjaśnianie;
- zachęcanie do eksplorowania natury i terenu na zewnątrz budynku, stwarzanie możliwości swobodnej zabawy oraz opisywanie tego, co dzieci robią.

5| Wspierające u dzieci używanie określeń dla cech przedmiotów:

- określanie i nazywanie cech przedmiotów używanych przez dzieci (dotyczących np. koloru, kształtu, faktury);
- określanie relacji między przedmiotami (np.: dużo–mało; blisko–daleko, ciepłe–zimne) w sytuacjach codziennych, swobodnej zabawie i zajęciach kierowanych przez siebie;
- dawanie dzieciom możliwości wyboru między różnymi produktami do jedzenia podczas posiłku i opisywanie różnic między nimi;
- określanie i porównywanie przedmiotów w otoczeniu (np.: duży–mały, większy–mniejszy)

6| Wspierające u dzieci używanie określeń przestrzennych:

- używanie w codziennych kontaktach z dziećmi takich słów, jak: góra, dół, przód, tył, lewo, prawo, nad, pod, obok, wewnątrz, zewnątrz, przed, za, obok, między, wyżej, niżej, w górze, na dole, daleko, blisko, wysoko, nisko;
- opisywanie swoich czynności i aktywności dzieci i umiejscawianie tych działań w przestrzeni („Postawiłam kubeczki do picia na tacy. Widzę, że posadziłeś misia na krześle, a zajączka na podłodze. Chcesz, żeby zając siedział wyżej?").

7| Wspierające u dzieci rozwój gotowości i umiejętności porozumiewania się, uwzględniające:

- mówienie do dzieci:
    - komunikowanie się w sposób zrozumiały dla dziecka;
    - inicjowanie kontaktu werbalnego i niewerbalnego;

- używanie pytań otwartych i rozszerzających lub inicjujących rozmowę w sposób budzący zainteresowa nie albo działanie dziecka;
- stosowanie różnorodnych form wypowiedzi (pytania, zdania twierdzące, wykrzyknikowe itd.);
- towarzyszenie dzieciom w zabawach i częste komentowanie, co one robią;
- dopytywanie dzieci o ich potrzeby w czasie codziennych czynności, takich jak toaleta czy jedzenie;
- zadawanie pytań rozszerzających i komentowanie w sposób zachęcający do dalszej wypowiedzi („Co się stało? Uderzyłeś się? Gdzie?");

➢ aktywnego słuchania dzieci:
- nie kończenie wypowiedzi za dziecko, a uklęknięcie na poziomie dziecka, utrzymanie kontaktu wzrokowego, poczekanie na gest, dźwięk czy słowo;
- wprowadzanie rytuałów rozmów o codziennych czynnościach
- modelowanie aktywnego słuchania w grupie (np.: „Teraz słuchamy Oli — Ola chce nam coś powiedzieć");
- używanie pytań otwartych z możliwością wypowiedzenia się dzieci;

➢ wzbogacanie słownictwa dzieci:
- wykorzystywanie słów z różnych kategorii (np.: przedmioty, działania, uczucia, funkcje);
- rozwijanie interakcji dotyczących wspólnego doświadczenia lub zdarzeń z życia dziecka (np.: „Pamiętasz, jak na spacerze widzieliśmy wiewiórkę?"; „Wiem, że w domu masz psa. Co on robi, jak przychodzisz do domu? Hau-hau?");
- nazywanie, opisywanie tego, co robi dziecko, z użyciem nowych słów (pytanie: „Czy ten kalafior ci smakuje? zamiast: „Mniam-mniam?");
- rozwijanie języka i słownictwa dzieci za pomocą określeń opisujących dane zjawisko, sytuację czy przedmiot i łączenia ich ze słowami, które dziecko zna;
- wypowiadanie się pełnymi zdaniami, unikanie infantylizowania;
- mówienie w pierwszej osobie („Teraz pokażę ci tę nową układankę").

8| Wspierające rozwój fizyczny dzieci, uwzględniające:

➢ rozwój sprawności dzieci w zakresie małej motoryki:
- zapewnienie dostępności materiałów i przedmiotów umożliwiających dzieciom rozwijanie sprawności motoryki małej;
- stwarzanie sytuacji, w których dzieci mogą ćwiczyć sprawność rąk i palców, w tym np.: zgniatać, rolować, rozpłaszczać miękkie masy, trzymać małe przedmioty, doskonaląc chwyty, drzeć papier;
- umożliwianie dzieciom zamykania, otwierania, zakręcania i odkręcania pojemników, wkładania i wyjmowania małych przedmiotów

➢ rozwój percepcji zmysłowej dzieci:
- umożliwianie dzieciom kontaktu z materiałami angażującymi zmysły: czucie, smak, zapach, wzrok, słuch, poczucie ułożenia ciała i równowagę;
- zapewnianie w ciągu dnia różnorodnych aktywności sensorycznych, dostosowanych do potrzeb dzieci i ich możliwości (uwaga: planowanie doświadczeń sensorycznych powinno zagwarantować dzieciom czas na zaangażowanie się i zabawę z innymi dziećmi);
- stwarzanie niemowlakom możliwości samodzielnego badania różnorodnych obiektów i swojego ciała – własnych rąk i nóg oraz twarzy

➢ rozwój sprawności dzieci w zakresie dużej motoryki

- wspieranie niemowlaków w nauce kontrolowania ruchów ciała i nauce stania, chodzenia na czworakach i chodzenia w pionie;
- umożliwianie niemowlakom eksplorowania przestrzeni przez przenoszenie ich w różne miejsca, w których czekają nowe wyzwania, np. dążenie do interesujących przedmiotów;
- bawienie się z dziećmi w zabawy ruchowe, podążanie za tym, co robią dzieci (np. turlanie się, chodzenie na czworakach);
- stwarzanie dzieciom warunków do podejmowania nowych wyzwań związanych z przemieszczaniem się i uczeniem nowych umiejętności motorycznych;
- umożliwianie dzieciom wielokrotnego powtarzania i ćwiczenia konkretnych umiejętności ruchowych tak długo, jak długo są tym zainteresowane;
- wykorzystywanie sytuacji codziennych do ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej, np. podczas jedzenia, ubierania się i innych czynności

9| Dotyczące twórczej ekspresji dzieci oraz niezbędne warunki umożliwiające dzieciom działania twórcze i dostęp do wytworów kultury:

- zapewnienie dostępu do materiałów umożliwiających dzieciom kreatywne działanie;
- stworzenie bezpiecznej atmosfery, bez oceniania, zapewnienie swobody działania oraz czasu potrzebnego na angażowanie się dzieci we własnym tempie i zakresie;
- docenienie procesu twórczego, a nie jakości efektu;
- wspieranie i nadawanie wartości samemu działaniu tworzenia;
- nazywanie tego, co dzieci robią, bez poprawiania ich i oceniania;
- zapewnienie dzieciom czasu i miejsca na działania kreatywne w ciągu całego dnia;
- stwarzanie dzieciom okazji do ekspresji twórczej, m.in. w formie tańca, śpiewu, manipulacji materiałami plastycznymi, wydawania dźwięków;
- aranżowanie działań artystycznych nawet dla małej grupki dzieci lub pojedynczego dziecka, bez konieczności angażowania całej grupy w to samo działanie;
- dostarczanie dzieciom okazji obcowania ze sztuką (rzeźbą, malarstwem, rysunkami) o wysokiej jakości artystycznej;
- zapewnianie dzieciom kontaktu z muzyką wysokiej jakości, zarówno jeśli chodzi o jakość odtwarzania, jak i repertuar;
- zapewnianie dzieciom dostępu do książek z szatą graficzną wysokiej jakości
- organizowanie warunków do aktywności twórczej na zewnątrz budynku – w naturze.

Ad. 7) Specyfika instytucji

Nazwa instytucji: Klub Dziecięcy My Teddy Bear

Prywatny żłobek dla dzieci w wieku 1-3 lat, finansowany przez m.st Warszawa

Nr wpisu do rejestru: n117

Lokalizacja:

- **Adres:** ul. Hennela 10U/5, 02-496 Warszawa
- położony na terenie osiedlaj w dzielnicy Ursus,

- **Bliskość terenów zielonych:** niecałe 50m osiedlowe place zabaw
- **Dostęp do środków transportu:** w pobliżu 100m przystanki trzech linii autobusowych oraz oddalona o 550m stacja kolejowa PKP

Specyfika dostępnej przestrzeni:

- **szatnia dostosowana do dedykowanej grupy wiekowej**
- **sala zabaw z licznymi kącikami edukacyjnymi, rozwojowymi**
- **łazienka dostosowane do potrzeb dzieci, przewijak**
- **łazienka dla dorosłych**
- **kuchnia**
- **parking przed budynkiem**

Zasoby:

- **Wykwalifikowana kadra opiekunek**
- **Grupa wiekowa:** 1-3 lat
- **Liczba miejsc:** 16
- **Sale:** przestrzenne sale zabaw, bogato wyposażone w łatwo dostępne dla dzieci zabawki,
- **Program:** obejmujący wiele aktywności rozwojowych oraz wizyt osób zewnętrznych
- **Przestrzenie zewnętrzne:** wózki 6-osobowe dostosowane do wyjść z grupą mniejszych dzieci

Kierownictwo i kontakt:

- **Dyrektor:** Monika Narożniak, tel: 606 313 997
- **Osoba kontaktowa:** Kierownik, tel: 797707967
- **E-mail placówki:** myteddybear.klub@gmail.com
- **Telefon do placówki:** 730717728
- **Strona internetowa:** https://klubik.myteddybear.pl
- **Facebook:** https://www.facebook.com/people/Klub-Dzieci%C4%99cy-My-Teddy-Bear/100063648667059/

Akceptacja przez podmiot prowadzący instytucje:

..…….

Podpis